

271

சுந்தர காண்டச் சூறாவளி

95

சுந்தர சண்முகனார்

முனைவர் சுந்தர சண்முகனார் எழுதியுள்ள
'சுந்தரகாண்டச் சுரங்கம்' என்னும் நூலுக்கு
The Hindu என்னும் ஆங்கில நாளேட்டில் வந்த
மட்டமான மதிப்புரையைக் கண்டித்துச் சுந்தர
சண்முகனார் எழுதிக் கிளப்பிய சூறாவளி இது.

விலை ரூ. 4-00

சூன், 1990

வெளியீடு - முகவரி:

சுந்தர சண்முகனார்

புதுவைப் பைந்தமிழ்ப் பதிப்பகம்

38, வேங்கட நகர்

::

புதுச்சேரி-605 011

சுந்தர காண்டச் சூறாவளி

டாக்டர் சுந்தர சண்முகனார்

38, இரண்டாம் தெரு, வேங்கட நகர்,

புதுச்சேரி - 605011

சுந்தர காண்டச் சுரங்கம் என்னும் நூல் ஒன்று யான் எழுதினேன். அது சென்னை வானதி பதிப்பகத்தாரால் பதிப்பிக்கப்பட்டு 1989-மே திங்களில் புதுச்சேரியில் நடைபெற்ற கம்பன் விழாவில் வெளியிடப் பெற்றது.

அந்த நூலை, வானதி பதிப்பகத்தார், மதிப்புரைக்காக The Hindu என்னும் ஆங்கில நாளிதழுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதன் மதிப்புரை, என்னால் பெயர் தெரிந்து கொள்ள முடியாத யாரோ ஒருவரால் எழுதப்பெற்று 1990 பிப்ரவரி 6-ஆம் நாள் The Hindu இதழில் வெளிவந்திருக்கிறது. மிகவும் மட்டமான மதிப்புரை அது.

எங்கள் வீட்டில் தின மணியும், Indian Express நாளேடும் வாங்குகிறோம். இந்துவில் (The Hindu) வந்ததை எங்கோ போன இடத்தில் நண்பர் ஒருவர் கூற அறியலானேன். எனது மறுப்புரையை இந்து ஆசிரியருக்கு எழுதினேன். அது வெளியிடப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

எனக்குக் கடந்த சில திங்கள்களாக, பெரிய நூல் ஒன்று எழுதி அச்சுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டேயிருத்தல், கற்றை கற்றையாக வரும் இரண்டு நூல்களின் மெய்ப்புகளைத் (Proofs) திருத்துதல், 1990 மே திங்களில் நடைபெற்ற புதுவைக் கம்பன் கழக வெள்ளி விழாவில் வெளியிட 'அயோத்தியா காண்ட ஆழ்கடல்' என்னும் புது நூல் எழுதியது, தொடர் சொற்பொழிவு - முதலிய வேலைகள்

அரைமணி நேரத்தைக் கூட வீணாக்க முடியாத அளவில் தொடர்ந்து இருந்ததால், மட்டமான மதிப்புரையாளரைப் பற்றி எண்ண வாய்ப்பில்லை. இப்போது விரைவு வேலைகள் முடிந்து ஓரளவு ஓய்வு கிடைத்ததால் இந்த மறுப்புச் சூறாவளி வீசச் செய்யலானேன். முதலில் அந்த மட்டமான மதிப்புரை வருமாறு:—

THE HINDU, TUESDAY, FEBRUARY 6, 1990

**RAMA AS GOD AND MAN:
SHORT STORIES HISTORICAL NOVEL,
VISHNU'S INCARNATIONS**

TAMIL

SUNDARAKANDACHCHURANGAM :

By Sundharachanmuganar: Vanadhi Padhippagam,
No. 13, Dheenadayalu St., T. Nagar, Madras - 600 017.
Rs. 18.

The book under review deals with Sundara kanda of Kampan's Ramayanam. Kampan has closely followed Valmiki in naming the Cantos and Sundara Kanda is the 5th Canto in the Epic.

The author of this work states in his introduction that the Sundara Kanda is a mine of high thoughts and he is selecting some thoughts from the said mine and explaining the same. He purports to give the said thoughts in sixteen chapters dealing with several aspects. The heading of the second chapter is, 'historical (aspects or) notes.' Really the chapter does not contain anything about history but only traces some usages found in Kampan's Sundara Kanda to other Tamil literary works. Many writers and speakers who claim

to have studied both Valmiki's Ramayanam and Kamban's Ramayanam emphatically state that Valmiki treats Rama only as a man while Kamban treats Rama as incarnation of Vishnu. This is wholly incorrect because even Valmiki treats Rama only as an incarnation of Vishnu and Kamban follows the same and does not make any departure in this aspect. The only difference, if at all, is that Kamban himself refers to Rama as the incarnation and makes other characters also to refer to him as an incarnation, in more places than Valmiki; yet he himself very carefully and scrupulously makes Rama live and act as human being throughout. The author also uses words which are unworthy of being used in a literary criticism. According to the author, Valmiki refers to Ravana abducting Sita by physically taking her which was in accordance with Valmiki treating Rama and Sita as ordinary human beings while Kamban describes the same episode as Ravana carrying away Sita along with the hut in which she was, without touching her. It is not merely incorrect to state that these two different versions of the manner of abduction of Sita by Ravana flow from the different wrongly stated basic concepts; but also the language used by the author in this behalf is extremely unfortunate, if not wholly detestable. Describing the statement of Valmiki the author states, vambu seidhullar. It is not clear in what sense the author has used this expression. Similarly referring to the narration of this episode by Kamban the author - states that Kamban has Thamizh Kattravarkalai Ematriyullar. Here again it is not clear what exactly the author means because

the word, Emattruthal in Tamil means, to disappoint, to deceive, to cheat.

Imaginations and exaggerations are dramatic and poetical features and virtues. In Chapter I of the book, the author states that such imaginations in Sangam poetry were consistent with nature while such imaginations in works like Kamba Ramayanam constitute bare-faced, lies. In fact the author uses the words, Andapulugugal and Akayapulugugal (page 9). It would appear that the author is fond of such expressions because the same is repeated at page 12 as well.

Similarly at page 43 the author points out that – according to Kamban there were Patti Mandapams in Lanka. While stating this, the author says that in these days the patti mandapam brings money to many Tamil speakers. Yet again at page 63 the author states that some persons when they steal other people's property without the owners giving the same to them, they perhaps are following Tholkappiyam and other Sangam poetry, alas!

It is revolting that such expressions and statements should place in an alleged literary criticism, that too, by way of expounding some thoughts culled out from the mine of Sundara Kanda of Ramayanam, by an author who is described as a research scholar, holding a doctorate degree and who retired as Professor, Tamil-Dictionary Department, Pondicherry.

Independent of this type of language and statements, the book also has not been properly planned and does

not convey much by way of worthwhile ideas; nor is there any evidence of any new approach.

வரலாற்றுக் குறிப்புகள்: (என் பதில்கள்)

வரலாற்றுக் குறிப்புகள் என்னும் தலைப்பில் புராண வரலாற்றுச் செய்திகள் சில அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. வரலாற்றுச் (History) செய்திகள் ஒன்றும் இல்லை என்பதாக மட்டமான மதிப்புரையாளர் எழுதியுள்ளார். “பல புராண வர்லாறுகள் சுந்தர காண்டத்தில் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளன” — என யான் எழுதியிருப்பது அவருடைய கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை போலும்!

வம்பும் ஏமாற்றமும்:

கம்பருக்கும் வால்மீகிக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளுள் ஒன்றைப் பின்வருமாறு சுட்டிக்காட்டியுள்ளேன்:-

“வால்மீகி இராமாயணத்தின் வழி நூலே கம்ப ராமாயணம் எனினும், கம்பர் வால்மீகியினும் சிற்சில வேறு பாடுகள் கொண்டுள்ளார். வால்மீகி அடிப்படையையே ஆட்டங் காணச் செய்துள்ளார். கம்பர் அதனைச் சரி செய்துள்ளார். அதாவது — வால்மீகி இராமனையும் சீதையையும் மக்களாகவே கொண்டுள்ளார். கம்பரோ, இருவரையும் திருமால் - திருமகள் ஆகியோரின் தெய்வப் பிறவிகளாகக் கொண்டுள்ளார்; அதற்கேற்பக் கதையமைத்துக் கொண்டு போகிறார். ஒன்றேஒன்று பார்ப் போமே! இராவணன் சீதையை, உடலைப் பிடித்துத் தூக்கிக் கொண்டு போனதாக வால்மீகி வம்பு செய்துள்ளார்; கம்பரோ, சீதை இருந்த குடிலை அகழ்ந்து, சீதையைத் தீண்டாமல் குடிலோடு தூக்கிக் கொண்டு சென்றதாகக் கூறித் தமிழ் கற்றவர்களை ஏமாற்றியுள்ளார்” — என்பது யான் எழுதியுள்ள பகுதி. இங்கேயும் மட்டமான மதிப்புரை

யாளர் மாறுபடுகிறார். வால்மீகியும் இருவரையும் தெய்வப் பிறவிகளாகக் கூறியுள்ளாராம். வால்மீகி பொதுவாக இருவரையும் தெய்வங்களாக - அதாவது - தெய்வங்கள் போல் போற்றியிருக்கலாம். ஆனால் இருவரையும் மக்கள் பிறவிகளாகவே வால்மீகி கூறியுள்ளார். இது பற்றிய இரு பேரறிஞர்களின் கருத்துக்களை இங்கே தருகிறேன்:-

1. முதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் எழுதியுள்ள 'சக்கரவர்த்தி திருமகன்' என்னும் நூலில் உள்ள ஒரு சிறு பகுதி வருமாறு:-

“வால்மீகி ரிஷியின் காவியத்தில் இராமனுடைய நடவடிக்கைகளை ஈசுவர அவதாரமாக வைத்து எழுத வில்லை. சில அதிகாரங்களிலும் இங்குமங்கும் சுலோகங்களிலும் தெய்வ அவதார விஷயத்தைச் சொல்லி வந்தாலும், மொத்தத்தில் வால்மீகி இராமாயணத்தில் காணப்படும் ராமன் ஒரு சிறந்த ராஜகுமாரன்; வீரபுருஷன்; அபூர்வமான தெய்வநற்குணங்கள் பெற்றவன், அம்மட்டே; கடவுளாக வேலை செய்யவில்லை. ... ராமாவதாரத்தை வால்மீகியைப் போல் வெறும் ஒரு வீர புருஷனைப் பற்றிய கதையாக எழுதமுடியாத நிலையிலும் காலத்திலும் கம்பரும் துளசிதாசரும் பாடினார்கள்.” - என்பது இராஜாஜியின் கருத்து.

2. ஓராண்டு (ஆண்டு நினைவில்லை) புதுவைக் கம்பன் விழாவில் முன்னாள் நீதிபதி மாண்புமிகு மு. இசுமாயீல் தலைமை தாங்கினார். தலைமையுரைக்கு முன்பு, அப்போது புதுவை அரசின் தலைமைச் செயலாளராக இருந்த உயர்திரு பார்த்தசாரதி என்பவர் விழாவின் தொடக்க உரையாற்றினார். அவர் 'சௌலப்பியம்' பற்றிப் பேசினார். திருமால் இராமனாக வந்து எளிய முறையில் மக்களோடு பழகி அருள் புரிந்தார் என்றெல்லாம் அவர் கூறினார்.

அவர் அமர்ந்ததும், தலைமையுரை ஆற்றிய மாண்புமிகு இசுமாயில் பின்வருமாறு ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்: “திருமாலும் திருமகளும் இராமனாகவும் சீதையாகவும் அவதரித்ததாக எங்கேயும் அறிவிக்கப்படவில்லை” என்று கூறினார். தமது கருத்து மறுக்கப்பட்டதால், பார்த்தசாரதி முகம் சுருங்கித் தலை குனிந்து கொண்டார். இதை அறிஞர் இசுமாயில் கவனித்திருக்க முடியாது. என் பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்த சிலர் நீதிபதி கூறுவது சரியில்லை என்று பேசிக் கொண்டனர், யான் அப்போது,

“கருங்கடல் பள்ளியில் கலவி நீங்கிப் போய்
பிரிந்தவர் கூடினால் பேசல் வேண்டுமோ”

என்னும் பாடலின் கருத்து என்ன என்று நீதிபதியைக் கேட்கலாமா என்றெண்ணினேன். பெரியவர்களைப்பற்றிய மட்டில் அடக்கமாயிருக்கவேண்டும் என வாளா இருந்து விட்டேன். இதை, கம்பன் கழகச் செயலாளர் புலவர் கம்பவாணர்- திரு அ. அருணகிரியவர்களிடம் கூறி நீதிபதி சொல்லியது சரியா என்று கேட்டேன். அவர் சிரித்துக் கொண்டார். அவரது சிரிப்பு, நீதிபதியின் கருத்து சரியில்லை என்று கூறியதுபோல் தென்பட்டது.

“வால்மீகி வம்பு செய்துள்ளார் ... கம்பர் தமிழ் கற்றவர்களை ஏமாற்றியுள்ளார்” என யான் எழுதியிருப்பதை மட்டமான மதிப்புரையாளர் குறிப்பிட்டு, எந்தக் கருத்தில் இந்நூலாசிரியர் இவ்வாறு எழுதியுள்ளார் என்பது தெரியவில்லை என்பதாக அறிவித்துள்ளார்.

நான் எந்தக் கருத்தில் இவ்வாறு எழுதினேன் என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்: இராமனும் சீதையும் தெய்வங்களாகப் போற்றப்படுபவர்கள். இந்த நிலையில், இராவணன் சீதையின் உடலைப் பிடித்துத் தூக்கிக்கொண்டு போனான் என வால்மீகி எழுதியிருப்பது மிகவும் கொச்சைத்தன

மானது. இதை வைத்துக் கொண்டு ஒருவர் பின்வருமாறு கூறினார்: இராவணன் சீதையின் தலையிறை ஒரு கையாலும் துடையை மறுகையாலும் பிடித்துத் தூக்கிக் கொண்டு போனான் - என்பது அவர் கூறியது. இவ்வளவு மட்டமான பேச்சுக்குத்தொடக்கப் புள்ளி (Starting Point) வால்மீகியே. இதை வைணவர் பலர் வெறுக்கின்றனர்-மனம் நொந்து வேகின்றனர். இராவணன் சீதையைக் கடத்திக் கொண்டு போனான் என்று நாகரிகமான முறையில் வால்மீகி எழுதியிருக்க வேண்டும். இது என் கருத்து. வால்மீகி கொச்சைப்படுத்தி எழுதியிருப்பதால், 'வால்மீகி வம்பு செய்துள்ளார்' என்று நான் என் நூலில் எழுதியுள்ளேன்.

அடுத்துக் கம்பரிடம் வருவோம். 'கம்பர்' தமிழ் கற்றவர்களை ஏமாற்றியுள்ளார் என்று யான் எழுதியிருப்பதற்குக் காரணம், கம்பரது பொய்ச் செய்தியே யாகும். அதாவது, இராவணன் சீதை இருந்த குடிலை அகழ்ந்து தூக்கிக்கொண்டு போனான் என்பது நடக்கக் கூடியதா? அறிவியல்-பகுத்தறிவு என்னும் சொற்களைப் பயன் படுத்தாமலேயே இங்கே எண்ணிப்பார்ப்போம். இதை எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? இது போன்ற பொய்ச் செய்திகளால் தான், சிலர் கம்பரையும் கம்பராமாயணத்தையும் தாழ்த்திப் பேசுகின்றனர். இலக்கியம் என்ற முறையில் கற்பனைகள் இருக்கலாம். ஆனால், குடிலோடு அகழ்ந்து சென்றான் என்பது இலக்கியக் கற்பனையன்று - பொய்ச் கதையேயாகும். இதனால்தான், 'கம்பர் தமிழ் அறிந்தவர்களை ஏமாற்றியுள்ளார்' என்று எழுதியுள்ளேன். இராவணன் சீதையைக் கடத்திக்கொண்டு போனான் என்றே கம்பர் எழுதியிருக்கவேண்டும். கம்பர் இங்கே பொய் சொன்னதால் இறுதிவரையும் பொய்யே சொல்லிக் கொண்டு போகநேர்ந்தது. நான் இங்கே கம்பரின் கதை

யமைப்பை மட்டுமே மறுக்கிறேன். கம்பரது கவி நயத்தை-இலக்கிய இன்பத்தை அமிழ்தமாகச் சுவைக்கிறேன். கதையமைப்பில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. எனக்கு வேண்டியது இலக்கிய இன்பமே. காப்பியத்தால் அறியக்கூடிய பொது அறநெறியும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதே. இதுதான் திறனாய்வு ஆகும்.

அண்டப்புளுகும ஆகாயப்புளுகும

யான் எழுதியுள்ள அண்டப்புளுகு - ஆகாயப்புளுகு என்னும் தொடரைப்பற்றி மட்டமான மதிப்புரையாளர் கிண்டல் செய்துள்ளார். யான் எழுதியிருப்பது வருமாறு: -

“கழக (சங்க) இலக்கியங்களில் அண்டப் புளுகுகள் ஆகாயப் புளுகுகள் இன்றி, ஓரளவு இயற்கையோடு தோய்ந்த கற்பனையே இருக்கும்... எல்லாம் வளர்வது போல், கற்பனையும், கம்பர் காலமாகிய இடைக்காலத்திலும் அதற்கும் பிற்காலத்திலும் வளர்ச்சி பெற்று-உண்மைக்கு மேலும் புனைந்துரைக்கப்பட்டு, ‘அண்டப்புளுகு - ஆகாயப் புளுகு’ என்ற நிலையை அடைந்து விட்டது”-என்பது யான் எழுதியிருப்பது.

அண்டப்புளுகு-ஆகாயப்புளுகு என்ற தொடர், மட்டமான மதிப்புரையாளர்க்கு மட்டமாகத் தோன்றியிருக்கிறது. அவர் கூறியிருப்பது: நூலாசிரியர் அண்டப்புளுகு ஆகாயப்புளுகு என்பதை இரண்டிடங்களில் கூறியிருக்கிறார்; அவருக்கு இதில் மிகவும் ஆசை போலும்” என்று கிண்டல் செய்துள்ளார்.

‘அண்டப்புளுகு - ஆகாயப்புளுகு’ என்பது ஒருவகை வட்டார வழக்கு. இந்தக் காலத்தில் சில நிறுவனங்கள், பல இடங்கட்கும் தக்கவரை அனுப்பி வட்டார வழக்குச் சொற்களையும் தொழில்கலைச் சொற்களையும் திரட்டிவரச் செய்கின்றன. இவற்றை யான் கூடத் திரட்டியுள்ளேன்”

ஆனால் மட்டமான மதிப்புரையாளர்க்கு, இதுகிண்டலுக்கு உரியதாகத் தோன்றியிருக்கிறது. அண்மையில் என்னிடம் பேசிக்கொண்டிருந்த கா. வில்லவன் என்னும் எழுத்தாளர் அண்டப்புளுகு-ஆகாயப்புளுகு எல்லாம் புளுகு நம்மால் முடியாது என இயற்கையாகச் சொன்னதை யான் கவனித்தேன். நான் நிகண்டுகள் படித்தவன்; நிகண்டுகள்-அகராதிகள் ஆகியவை பற்றிய 'தமிழ் அகராதிக்கலை' என்னும் அரிய பெரிய நூல் எழுதிப் பரிசு, பாராட்டு, பட்டம், பெரும் புகழ்-பெற்றவன், சொல்லாராய்ச்சி செய்து பல நூல்கள் எழுதியிருப்பவன். இத்தகைய யான் கிண்டல் செய்யப்பட்டுள்ளேன். Star Value வாய்ப்பு எனக்குக் கிடையாது. மற்றும், 'அண்டப்புளுகு' என்பது சென்னைத் தமிழ்ப் பேரகராதியிலும் (Lexicon) உள்ளது. இத்தனை அண்டங்களைக் கட்டி ஆண்டான்-ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களை ஆண்டான் என்பன போன்றன அண்டப் புளுகாகும். ஆகாய மார்க்கமாகப் பறந்தார்-மேலே பறந்து முனிவர்கள் கங்கையைத் தாண்டினார்கள்-போன்றன ஆகாயப்புளுகாகும். கழக இலக்கியங்களில் இத்தகையன இல்லை - கம்பராமாயணத்தில் உண்டு. எனது உரை திறனாய்வாகும்.

பட்டி. மண்டபம்:

“அனுமன் தேடிய இடங்களில் பட்டி மண்டபமும் ஒன்று. இக்காலத்தில் பட்டி மண்டபம் இல்லாத சொற் பொழிவு விழாக்கள் இல்லை எனலாம். பட்டி மண்டபம் பேச்சாளர் பலர்க்குப் பணமும் தருகிறது. பட்டி மண்டபம் பல நூல்களிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது-”

என யான் எழுதியுள்ளேன் கம்ப இராமாயணம், சிலப் பதிகாரம் மணிமேகலை, திருவாசகம் ஆகிய நூல்களில் பட்டி மண்டபம் பற்றிக் கூறியுள்ள பாடல் பகுதிகளையும் எடுத்துத் தந்துள்ளேன்.

என் நூலைச் சிலர் இரண்டு முறை-மூன்றுமுறை படித்ததாகச் சொல்கின்றனர். நேரிலும் கடிதம் வாயிலாகவும் பாராட்டுகள் மிகுதி. நூல்கள் வங்கியபின், என் கையெழுத்தைப் போடச் சொல்லிப் பெற்றுச் செல்கின்றனர் சிலர். இவர்களுள் ஏதோ ஓர் ஊர்த் தலைமை நீதிபதியும் ஒருவர். இதற்குக் காரணம், யான் தந்துள்ள நுட்பமான - அரிய ஆய்வுக் கருத்துகளே யாகும். அவ்வளவு கருத்துகளுள் ஒன்றையும் தொடாமல், மட்டமான மதிப்புரையாளர், பட்டிமண்டபம் பற்றி மட்டும் எடுத்துக் கொண்டார்; பட்டிமண்டபம் பேச்சாளர் பலர்க்குப் பணம் தருகிறது என யான் எழுதியிருப்பதைக் குறையாகவும் குத்தலாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். தெய்வமே! இதுதானா மூளைக்கு எட்டவேண்டும்? பட்டிமண்டபம் பற்றி இலக்கியங்களும் கூறியுள்ளன என்று நான் எடுத்துக் காட்டியுள்ளேனே. பட்டிமண்டபத்தைச் சிலர் சாடினாலும், நான் மறுக்கவில்லையே, நானே பல பட்டிமண்டபங்களில் பேசியுள்ளேன்; இரு குழுக்களுள் ஒரு குழுவுக்குத் தலைவனாயிருந்திருக்கிறேன்; இரு குழுக்களுக்கும் மேற்பட்ட நடுவண் தலைவனாகவும் இருந்திருக்கிறேன் - பணமும் பெற்றிருக்கிறேன். பல பட்டிமண்டபங்களை யானே தொடங்கி நடக்கச் செய்தும் இருக்கிறேன். இதிலிருந்து, குற்றமே காணும் மதிப்புரையாளரின் பெருந்தன்மையைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

திருட்டுக்கு உடந்தையா?

மதிப்புரையாளர், யான் எழுதியுள்ள ஒரு செய்தியைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு என்னை மிகவும் மட்டப்படுத்தி எழுதியிருப்பதன் வாயிலாகத் தம்மை மிகவும் மட்டப்படுத்திக் கொண்டார். யான் இதை எழுதின், அவர் இனி எழுதுகோல் எடுக்கத் தகுதியுடையவரல்லர் என அவரது அறியாமைக்கு இரக்கப்பட நேரிடும். இருப்பினும் தெரிவித்து

விடுகிறேன். இதுபற்றி என்னூலில் உள்ள இரண்டே கால் பக்கச் செய்திகள் வருமாறு:—

“சுக்கிரீவன், தன் மனைவி உருமை என்பாளை அண்ணன் வாலி பற்றிக்கொண்டு தன்னையும் துரத்தி விட்டதால், இராமனது நட்பைப் பெற்றுத் தனக்கு உதவி புரியும்படி வேண்டினான். உடனே இராமன் வாலியிடத்திலிருந்து அரசையும் உருமை என்பாளையும் மீட்கா முன்னே, அரசையும் உருமையையும் சுக்கிரீவனுக்குத் தந்துவிட்டதாக உறுதி கூறிப் பின்பு வாலியைக் கொன்றான்”.

“ஓவியர்க்கு எழுத ஒண்ணா உருவத்தன்

உருமை யோடும்

கோ இயல் செல்வம் முன்னே கொடுத்தது

வாலியையும் கொன்றான்”

(பிணி வீட்டு படலம்-81)

என்பது பாடல் பகுதி. வாலியைக் கொல்வதற்கு முன்பே சுக்கிரீவனுக்கு ஆட்சியைக் கொடுத்து விட்டதாக இராமன் உறுதி கூறினான் என்னும் கருத்தாளுமையைக் கம்பர், தமக்கும் முன்னோடிகளான தொல்காப்பியர், கழகப் (சங்கப்) புலவர்கள் முதலியோரிடம் கற்றுக் கொண்டிருப்பார் எனத் தோன்றுகிறது; அவர் கல்வியில் பெரியவராயிற்றே! தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் புறத்திணையியலில்,

“கொள்ளார் தேளம் குறித்த கொற்றமும்” (12-1)

என்பதாக ஒரு கொற்றம் கூறப்பட்டுள்ளது. இதற்கு உரையாசிரியர் நச்சினார்க் கினியர்,

“பகைவர் நாட்டினைத் தான் கொள்வதற்கு முன்னே யும் கொண்டான் போல வேண்டியோர்க்குக் கொடுத்தலைக் குறித்த வெற்றியும் - ‘கழிந்தது பொழிந்தென’ என்னும்

புறப்பாட்டும் அது. இராமன் இலங்கை கொள்வதன் முன் வீடணற்குக் கொடுத்த துறையும் அது” -

என்று இலக்கிய மேற்கோள்களுடன் உரையெழுதியுள்ளார். புறப்பாட்டு என்பது புறநானூறு. அவர் காட்டியுள்ள ‘கழிந்தது பொழிந்தென’ (203) என்று தொடங்கும் புறநானூற்றுப் பாடல், ‘சேரமான் பாமுனார் எறிந்த நெய்தலங் கானல் இளஞ்சேட் சென்னி’ என்னும் சோழ மன்னனைப் பற்றி, ‘ஊன்பொதி பசங்குடையார்’ என்னும் புலவர் பாடியது.

பகைவருடைய கோட்டை அவரிடம் இருக்கும்போதே அதை நீ வெல்வதற்கு முன்பே, பாணர்க்குப் பரிசாகக் கொடுக்கும் வள்ளன்மை உடையவன் நீ என்று புலவர் சோழனை நோக்கிக் கூறியுள்ளார்.

“ஓன்னார் ஆரெயில் அவர்கட் டாகவும் நுமதெனப் பாண்கடன் இறுக்கும் வள்ளியோய்” (203:9-11)

என்பது பாடல் பகுதி. அடுத்து, ‘ஆனா ஈகை அடுபோர்’ (42) என்று தொடங்கும் புறநானூற்றுப் பாடல், சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனைக் கோலூர் கிழார் பாடியது:

சோழ மன்னா! புலவர்கள் உதவி வேண்டி உன்னை நோக்கினர். நீயோ (அவர்கட்குக் கொடுத்து விட்டதான பொருளில்) சேரர் நாட்டையும் பாண்டியர் நாட்டையும் நோக்கினாய்” - என்று புலவர் கூறியுள்ளார்.

“புலவ ரெல்லாம் நின்நோக் கினரே, நீயே, மாற்றிரு வேந்தர் மண்ணோக் கினையே” (42)

என்பது பாடல் பகுதி. மற்றும், மாங்குடி மருதனார் பாடிய மதுரைக் காஞ்சி என்னும் நூலில் உள்ள,

“அரிய எல்லாம் எளிதினில் கொண்டு
உரிய எல்லாம் ஒம்பாது வீசி” (145, 146)

என்னும் பகுதிக்குப் பின்வருமாறு நச்சினார்க்கினியர் உரை எழுதியுள்ளார்.

“பிறர்க்கு அரிய நுகர் பொருள்கள் எல்லாம் எளிதாக நின் ஊரிடத்தேயிருந்து மனத்தால் கைக்கொண்டு, அப்பொருளை எல்லாம் நினக்கென்று பாதுகாவாது ஊரிடத்தே யிருந்து பிறர்க்குக் கொடுத்து”

என்பது உரைப்பகுதி. (சிலர், பிறர் பொருள்களை, அவர்கள் கொடுக்காமலேயே, தாங்களாகவே திருடிக் கொள்கிறார்களே - அவர்களும் தொல்காப்பியத்தையும் கழக இலக்கியங்களையும் பின்பற்றுகின்றனரோ - அந்தோ!)

நான் மேலே அடைப்புக் குறிக்குள் கொடுத்திருப்பதை, மட்டமான மதிப்புரையாளர், தொல்காப்பியமும் கழக இலக்கியங்களும் திருடுவதை ஆதரிக்கின்றன; அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே அவர்கள் திருடுகின்றனர் என்று நான் உடன்பட்டுக் கூறுவதாக எண்ணி என்னை மிகவும் மட்டப்படுத்தி எழுதியுள்ளார்.

இது, திருடர்களைக் கிண்டல் பண்ணுவதாகும். அரசர்கள் பிறர் ஊரைக் கொள்வதற்கு முந்தியே கொடுக்கிறார்களே - நாமும் உடையவர் தராமலேயே திருடிக் கொள்வோமே என்று எண்ணிச் செய்கின்றனர் போலும் என்று நையாண்டி செய்வதாகும் இது. இந்த நையாண்டிச் செயலுக்கு ஆங்கிலத்தில் SATIRE என்று பெயராம். பேரறிஞர் ஒருவரிடம், இதைக் கூறியபோது, அவர் உடனே, இது Satire அல்லவா? நீங்கள் எழுதியிருப்பதில் தவறு இல்லையே என்று கூறினார். நான் ‘அந்தோ!’ என்று இறுதியில் எழுதியிருப்பதை மட்டமான மதிப்புரையாளர் நன்கு கவனிக்கவில்லை போலும். ‘அந்தோ’ என்பதற்கு,

‘ஐயோ, திருடர்கள் இவ்வாறு கொடுமை செய்கிறார்களே’, என்பது பொருளாகும். இத்தகைய நையாண்டித் தனம் (Satire) இரண்டை மதிப்புரையாளர்க்காக இங்கே தருகிறேன்.

கற்றவர்கட்கு யாதும் நாடு - யாதும் ஊரே; அங்ஙனம் இருக்க, சாகும் வரையில் கற்காததற்குக் காரணம் என்ன? என்னும் பொருளில் உள்ள,

“யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு” (397)

என்னும் குறளின் அடிப்படையில் யான் ஒருவகைக் கிண்டல் (Satire) செய்வதுண்டு, அதாவது, “சாகும்வரை படிக்க வேண்டும் என்று வள்ளுவனார் கூறியிருப்பதனால்தான் மாணாக்கர் சிலர் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும்-ஒவ்வொரு தேர்விலும் இரண்டு - மூன்று ஆண்டுகள் தொடர்ந்து தோல்வியுறுகிறார்கள் போலும்” - என்று யான் வகுப்பிலும், சொற்பொழிவுகளிலும் கிண்டலாகப் பேசுவதுண்டு. கேட்பவர்கள், இந்தக் கிண்டலைப் புரிந்துகொண்டு சுவைத்துச் சிரிப்பர். தோல்வி அடைந்துகொண்டே யிருக்கவேண்டும் என யான் உண்மையாகச் சொன்னதாகவா இதற்குப் பொருள்?

இது யான் பேசிய கிண்டல்; யான் கேட்ட கிண்டல் ஒன்று வருமாறு: சில்லாண்டுகட்கு முன், சென்னை - தேனாம் பேட்டையில் ஒரு பேருந்து நிறுத்தத்தில் (Stopping) நின்று கொண்டிருந்தேன். இருவர் உரையாடிக் கொண்டிருந்தனர். ஒருவர், கள்ளநோட்டு அச்சடிப்பவர்களைக் கண்டித்துத் திட்டிக் கொண்டிருந்தார். மற்றொருவர் சொன்னார்; “எல்லாவற்றிற்கும் மக்கள் அரசாங்கத்தையே எதிர்பார்த்திருக்கக் கூடாது-தாங்களும் முயன்று பாடுபட வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறதே - அதனால்தான்

அவர்கள் தாங்களே கள்ளநோட்டு அடித்துக் கொள்கிறார்கள் போலும்'' என்று கூறினார். இதை அனைவரும் சுவைத்துக் கேட்டுச் சிரித்தனர். இது ஒரு கிண்டல் - நையாண்டித்தனம் - Satire. எனவே, கள்ளநோட்டு அடிப்பது சரியானதுதான் என்று சொல்வதாக இதற்குப் பொருள் இல்லை. யான் எழுதியிருப்பதும் இது போன்றதே. பைத்தியம் பிடித்த தமிழாசிரியன் கூடத் திருடுவதற்குத் தொல்காப்பியமும் கழக இலக்கியங்களும் துணை செய்வதாகக் கூறமாட்டான். இந்தக் கிண்டலைக் கூட - இந்த நையாண்டித்தனத்தைக் கூடப் புரிந்துகொள்ள முடியாத ஏதோ ஒரு பச்சிளங் குழந்தை நூல் மதிப்புரை செய்வது வியப்பிற்கும் வேதனைக்கும் உரியதாகும். இந்தக் குழந்தைக் கை என் பட்டங்களைக் குறிப்பிட்டு என்னை மட்டப் படுத்தியிருக்கிறது. என்ன கொடுமை!

மொழி நடை:

என் சொல்லாட்சிகளையும் மொழி நடையையும் மட்டமான மதிப்புரையாளர் மிகவும் மட்டமான சொற்களால் மட்டப் படுத்தியுள்ளார். பேரறிஞர் டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் (A.C. செட்டியார்) அவர்கள், எனது 'வீடும் விளக்கும்' என்னும் நூலுக்குத் தந்துள்ள மதிப்புரையிலிருந்து, எனது மொழிநடை பற்றிய பகுதியை இவண் தருகிறேன்:

“இந்நூலாசிரியர் வரைந்துள்ள தமிழ்நடை மிக்க எளிமையும் இனிமையும் வாய்ந்து பிழையில்லாமல் இருப்பது மனத்திற்கு மகிழ்ச்சி தருகின்றது. கிடைத்தற்கரிய மணி பெற்றால் அதைப் பொன்னிடை வைத்துப் பதித்து அணி செய்வது அறிவுடைய மக்கள் செயல். அதுபோல், நல்ல கருத்துகளை இவ்வாறு இனிய எளிய பிழையில்லாத செந்தமிழில் எழுதி வழங்குவது தமிழ் அறிஞர்க்குத் தகுதி.

இனிய அழகிய தீவிய தமிழில் இந்நூலை எழுதி வழங்கும் வித்துவான் சண்முகனார் அவர்கள் மேன்மேலும் இத்தகைய நூல்களை எழுதி நம் இனிய தமிழகத்திற்குத் தொண்டாற்றிச் சிறப்பெய்துவாராக!

பல்கலைக் கழகம்

இங்ஙனம்

அண்ணாமலை நகர்,

அ. சீதம்பரநாதன்.

12—12—1947.

இதே ‘வீடும் விளக்கும்’ என்னும் நூலுக்கு, மயிலம் கல்லூரி முன்னாள் முதல்வர் பெரியார் சி. துரைசாமி ஐயர் அவர்கள் வழங்கியுள்ள மதிப்புரையிலிருந்து எனது மொழிநடை பற்றிய பகுதியை இவண் தருகிறேன்: “... . தூய எளிய இனிய தமிழ் நடையில் நகைச்சுவையோடு எழுதப்பட்ட இந்நூல் எல்லோரும் படித்து இன்புறுதற்குரியது”

மேற்சொல்லியுள்ள மதிப்புரையாளர்கள் இருவருமே, ஒருவர் எழுதியதை மற்றொருவர் அறியாமலேயே, இனிமை-தூய்மை - எளிமை - என்னும் பண்புகளை இயற்கையாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது, எனது மொழிநடையின் இயல்புக்குத் தக்க சான்றாகும்.

மேலும் ஒன்று - சின்னசேலம், உதவிப்பதிவாளர் ந. வே. பிள்ளை எனது திருக்குறள் உரைவிளக்க நூல் பற்றி எழுதியதிலிருந்து:-

“புலவர் சுந்தர சண்முகனார் உரையின் இன்பத் தொடக்கமும், அணுவுக்குள் ஆழ்கடலான சொற்களின் எடுத்துக்காட்டும், சிறை பெறா நீர் நடையும், ‘கொல்’, ‘ஓ’ பொருள் விளக்கங்களும் என் சிந்தையைக் கொள்ளை கொள்கின்றன. ஒவ்வொரு தமிழனும் தவறாது செயற்

பாலது, புலவர் உள்ளுவ துள்ளி உரைத்ததனை ஒரு பகுதி கூட விடாது தெள்ளுதலே”

மற்றும் ஒன்று - திருப்பதி டாக்டர் துரை மோகன ரங்கசாமியவர்கள், எனது தொகைநூல் பற்றி எழுதிய திலிருந்து:

“ என்ன அழகிய வாதம்! எவ்வளவு கருத்தினிமை செறிந்த நடை! எத்தகைய வியப்பிற்குரிய சிறந்த உழைப்பு! என்ன மேதைமை! என்ன ஆழம்! என்ன பரப்பு! யாரையும் குறித்துச் சுட்டாமல், எவர் மனமும் நோகாமல், எவரையும் சாடாமல், பெருந்தகையோடு கம்பீரமாகத் தாங்கள் ஒரே செய்தியின் பல்வேறு கூறுகளை விளக்கும்போது அடியேன் வியக்கிறேன். அமைதியான — திடமான — தெளிவான — தூய்மையான பக்குவ நிலை தங்கள் நிலை.

தங்களை நாங்கள் பெற்றது எம் பாக்கியம். தேர்ந்த ஆய்வியல் அறிஞராகிய தாங்கள் திருவேங்கடவன் தமிழ்த் துறையைத் தங்கள் அன்பிடமாகக் கொண்டு என்றும் இங்கே வரலாம். திருப்பதி வேங்கடவனைத் தரிசிக்க வருகையில் தவறாமல் ஒரு கடிதம் எழுதுங்கள். எங்களால் இயன்ற வற்றைத் தங்கள் பணியாட்கள் போலே செய்வோம். தங்கள் அன்புள்ள துரை. மோகனன் 23—8—77.”

மொழிநடை பற்றி மேலும் சில வரும்பாறு:-

எனது ‘தமிழ் அகராதிக் கலை’ என்னும் நூலுக்குத் தினமணியில் (21—4—1972) வந்த மதிப்புரையிலிருந்து நடை பற்றிய பகுதி:-

“ இந்த நூல், அகராதிகள் பற்றிய கலைக் களஞ்சியம்; தனி மனிதரின் உழைப்புக் களஞ்சியம். இந் நூலில், தமிழ்ப் புலவருக்கும் தமிழ்ப் புரவலருக்கும்— பண்டிதருக்கும் பாமரருக்கும் பயன்படும் வகையில், எளிமை

யாக்வும் இனிமையாகவும் ஆங்காங்கு நகைச் சுவை மிளிர்வும் எழுதிய நூல் நடைக்கு ஆசிரியரைத் தனிப்படப் பாராட்ட வேண்டும்”

எனது ‘வள்ளுவர் இல்லம்’ என்னும் நூலுக்குத் தினமணியில் (24—9—64) வந்துள்ள மதிப்புரையில் நடை பற்றிய பகுதி:-

“குறள் பற்றிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், விளக்கக் கட்டுரைகள் ஏராளமாக வந்துள்ளன. ஆனால் புலவர் சுந்தர சண்முகனாரின் விளக்கமும் நடையும் அறிவுக்கு விருந்தானதொரு தனி வழியாகும். ஆராய்ச்சித் திறனும் கலையும் ஆதரிப்பாரின்றித் தமிழ்நாட்டில் சாகாமல் இருக்க வேண்டுமானால், இம்மாதிரி நூல்களுக்குத் தமிழர் ஆதரவு அவசியமாகும்”.

எனது “அம்பிகாபதி காதல் காப்பியம்” என்னும் நூலுக்குத் தினமணியில் (30—1—83) வந்துள்ளதில் ஒரு பகுதி:-

“... .. ஆங்காங்கே பழமொழிகளும் குறள்களும் விரைந்து நடையை நயம் செய்கின்றன. மிக எளிய நடை ஆதலால் அனைவரும் சுவைக்கலாம். அகராதிக் கலை எழுதி அழியாப் புகழ்பெற்றுள்ள ஆசிரியர் காதல் காப்பியம் பாடி அப்புகழை மேலும் நீட்டிக்கொண்டுள்ளார்.”

எனது ‘இன்ப வாழ்வு’ என்னும் நூலுக்கு The Hindu, என்னும் நாளேட்டில் (29—9—1965) வந்துள்ள மதிப்புரையில் நடை (Style) பற்றியுள்ள பகுதி:—

“The style of the work is direct and appealing. The author deserves praise on his successful treatment of the subject.”

தமிழ் அகராதிக் கலை நூல் நடை பற்றித் தூத்துக்குடி வ.உ.சி, கல்லூரியின் முன்னாள் முதல்வர் திரு அ. சீநிவாச ராகவன் அறிவித்திருப்பது:-

“நூலை மிகுந்த ஆர்வத்தோடு படித்தேன். பயனுடைய நூல்-சிறந்த பயன் அளிக்கும் நூல். தங்கள் விரிந்த புலமையையும், திரட்டிய செய்திகளைத் தெளிவாகக் கோவைப்படுத்தித் தரும் பாங்கையும், இயல்பான அழகிய தமிழ் நடையையும் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். இத்தகைய சிறந்த கருவி நூல்களுக்கு உரிய ஆதரவு கிட்டவேண்டும்.”

எனது மொழி நடைபற்றி மற்ற அறிஞர்கள் பாராட்டியுள்ளனர். ஆனால் மட்டமான மதிப்புரையாளர்க்கு என் மொழி நடை மட்டமாகத் தெரிகிறது. இது என் குறைபாடா அல்லது அவரது குறைபாடா? 1954 ஆம் ஆண்டே, யான், ‘எழுத்தாளர் துணைவன்’ என்னும் நூல் எழுதி வெளியிட்டவன். அத்தகைய எனக்கு, மட்ட மதிப்புரையாளர் தமிழ் எழுதக் கற்றுக்கொடுக்க வந்து விட்டார். நான் விண்ணில் மிதக்கும் மேதாவிகட்கு மட்டும் நூல் எழுதவில்லை; மண்ணில் நடப்பவர்க்கும் சேர்த்தே எழுதுகிறேன்.

பழம் பெரும் புலவர்களுள் சிலர் தம் இலக்கியங்களில் பெண் குறியாகிய அல்குலைப் புனைவு (வருணனை) செய்து எழுதியுள்ளனர். இவ்வாறு கூட நான் ஒன்றும் எழுதவில்லையே. கருத்து விளக்கத்திற்காக, உலகியல் நடைமுறைகளையும் மக்களின் பேச்சு வழக்காறுகளையும் யான் குறிப்பிடுவதுண்டு. மக்களின் பேச்சு வழக்காறு கொச்சையா யிருப்பின் அதற்கு யான் பொறுப்பாளி அல்லன். விளக்கத்திற்குத் துணைபுரியும் பேச்சு வழக்காறு போன்றவற்றை விடுதலும் முடியாது.

திட்டமிடுதல் (Planning)

எனது நூல் சரியாகத் திட்டமிடப்படவில்லையாம். திட்டமிடுதல் என்பதற்கு இவர் என்ன பொருள் காண்கிறார் என்பது தெரியவில்லை. யான் எவ்வளவோ திட்டமிட்டு இந்நூலைப் படைத்துள்ளேன்.

சுந்தர காண்டம் நான் பல முறை படித்த பகுதி. எம். ஏ. தேர்வுக்காகவும் படித்துள்ளேன். கல்லூரியில் பாடம் நடத்தியுள்ளேன். இருப்பினும் இப்போது ஒரு முறை காண்டம் முழுவதையும் படித்தேன். திட்டம் இல்லாமல், ஒவ்வொரு படலமாகப் பாடல்களை எழுதுவது - கருத்து விளக்கம் செய்வது - அடுத்த படலத்திற்கு - அடுத்தடுத்த பாடல்களுக்குத் தொடர்ந்து போவது - என்ற முறையில் யான் நூலை எழுதவில்லை. பாடல்களைப் பல தலைப்புகளின் கீழ்ப் படலந்தோறும் பிரித்தெடுத்து எழுதி ஆய்வு விளக்கமும் தந்துள்ளேன். யான் எடுத்துக்கொண்ட பதினாறு தலைப்புகளாவன:-

கற்பனை நயச் சிறப்புகள், வரலாற்றுக் குறிப்புகள், சிறப்புச் செய்திகள், கருத்து வெளியீட்டில் புதுமை, திருக்குறள் ஆட்சி, கம்பர் கண்ட சிவமும் முருகும், சீதையின் பன்பு விளக்கம், அனுமனின் பன்பு விளக்கம், அசோக வனத்தில் சீதையின் நிலை, சீதை சொல்லி யனுப்பியவை, இராவணனுக்கு அறிவுரைகள், உரையாடல்கள், நிமித்தம் - கனா, அழகைச் (ஆவலச்) சுவை, உவமை உருவகங்கள், சில அணி நயங்கள் - என்பன நான் சுந்தர காண்டச் சுரங்கத்திலிருந்து அகழ்ந்தெடுத்த தலைப்புகளாம். சுந்தர காண்டப் பாடல்களை இத்தனை தலைப்புகளாகப் பிரித்து அடக்கியிருக்கின்றேனே இதுவே பெரிய திட்டமிடுதல் அல்லவா?

முதலில் ஒரு தலைப்பை எடுத்துக் கொள்வது - பின்பு, ஒவ்வொரு படத்திலும் அத்தலைப்பு தொடர்பான பாடல்களைத் தேடிப் பிரித்து எடுப்பது-அடுத்த மற்றொரு தலைப்பு எடுத்துக் கொள்வது- அதற்கு உரிய பாடல்களை ஒவ்வொரு படலமாகப் படித்துத் தேடிப் பிரித்து எடுத்துக் கொள்வது-இப்படியே எல்லாத்தலைப்புகட்கும் ஒவ்வொரு படலமாகப் படித்துப் பார்த்துக் குறிப்பெடுத்துக் கொண்டே போய்ப் பின்பு அத்தலைப்பு தொடர்பான செய்திகளைத் தொகுத்து எழுதுவது - என்ற முறையில் யான் நூலை அமைத்துள்ளேன். இஃதல்லவா உண்மையான திட்டமிடுதலாகும்? போதிய பட்டறிவு இல்லாத ஏதோ ஒரு குழந்தை, நான் திட்டமிடவில்லை என மட்டப்படுத்தி யுள்ளதே! என்ன வியப்பு - இல்லையில்லை - என்ன கொடுமை. நடுநிலமையோடு தீர்ப்பு வழங்கும்படித் தமிழ் அறிஞர்களைத் தலை தாழ்த்தி வணங்கிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கருத்துகள்:

என் கருத்துகள் மட்டமானவையாம்; பயன் இல்லாதவையாம்; புதிய அணுகு முறை இல்லையாம். இக்குற்றச் சாட்டுகளுக்கு உரிய பதில்களாவன:--

அணுகு முறை:

பதினாறு தலைப்புகளைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளேனே- அந்த அந்தத் தலைப்புவுாரியாகப் பாடல்களை முதல் படலத்திலிருந்து இறுதிப் படலம் வரையும் பார்த்துத் தேர்ந்தெடுத்து விளக்கம் எழுதியுள்ளேனே - இதுவே புதிய அணுகு முறையல்லவா? இவ்வாறு எழுதப் பெற்ற நூல்கள் வேறு எத்தனை உள்ளன? என் கருத்துகள் மட்டமானவை- பயன் இல்லாதவை என்பதிலிருந்தே, கம்பர் கருத்துகட்கு மேலே யானும் சில புதிய கருத்துகள் தெரிவித்துள்ளேன்

என்பது நிறுவப்படுகிறது - உறுதியாகிறது. அப்படியெனில் என் கருத்துகள் புதிய அணுகு முறை உடையன என்பதும் நிறுவப்படுகிறது.

என் கருத்துகள் திட்டமிட்டுப் புதிய அணுகு முறை யுடன் எழுதப்பட்டுள்ளன என்பதற்குச் சான்றாக, நூல் வெளியீட்டு விழா நடப்பதற்கு முன்னமேயே, சென்னைத் தமிழ் அறிஞர் உயர்திரு அ. பூபதி என்பவர் எனக்கு எழுதிய மடலிலிருந்து இரண்டு தொடர்களை மட்டும் தருகிறேன்.

“சுந்தர காண்டச் சுரங்கம் என்னும் தங்கள் நூலை நல்ல பல கண்ணோட்டங்களில் ஆய்வு செய்திருக்கிறீர்கள். தங்கள் முயற்சி பாராட்டுக்குரியதே”

இதுபோல் பல பாராட்டுகள் உள்ளன. ஒரு முறை - இருமுறை படித்துவிட்டு, அவ்வப்போது எடுத்து இடையிடையே படிப்பதும் உண்டு - என்று சொன்னவர்களும் உண்டு.

அழகிய மயில் நடனம் ஆடுவதை ஒரு காவியப் புலவன் கண்டால், இனிய - நயமான கவிதை படைப்பான்; ஓர் ஓவியப் புலவன் கண்டால், கண்கொள்ளாக் காட்சியாக மகிழ்விக்கும் ஓவியம் தீட்டுவான்; வேட்டையாடும் வில்லேந்திய ஒரு வேடன் கண்டால் ... ?

சிறப்புச் செய்திகள் - கருத்து வெளியீட்டில் புதுமை-கம்பூர் கண்ட சிவமும் முருகும் - என்னும் தலைப்புகளை மதிப்புரையாளர் இன்னொரு முறை படித்துப் பார்க்கின், புதிய அணுகுமுறையில் யான் இவற்றை அமைத்திருக்கிறேன் என்று உணரலாம். ஊனக் கண்ணோடு அகக் கண்ணாலும் காணவேண்டும்.

பயன்கள் :

என் கருத்துகள் பயனற்றவை என்று மட்ட மதிப்புரை யாளர் குறிப்பிட்டுள்ளாரே - எனது நூலைக் கற்றால் என்னென்ன பயன்கள் கிடைக்க வேண்டும் என இவர் எதிர் பார்க்கிறார் என்பது தெரியவில்லையே.

என் நூலைக் கற்றால் பணம், பதவி, பதவி உயர்வு, சம்பள உயர்வு, பல்வேறு உரிமங்கள் (பர்மிட்-லைசென்சு), மாடு கன்று, வீடு வாசல், நகைநட்டு, துணிமணி, தோப்பு துரவு, காணி பூமி, வண்டி வாகனம், மற்றும் பல்வகைச் செல்வங்கள் கிடைக்க வேண்டுமா என்ன?

என் நூலைக் கற்றால் கிடைக்கக் கூடிய சில பயன் களைச் சுருக்கமாக அறிவிக்கிறேன். முதலில் இலக்கிய இன்பம் - இலக்கியச் சுவை பெற முடிகிறது. பல திருக் குறள்களை எடுத்தாண்டிருப்பதால், அவற்றால் உணர்த்தப் படும் நன்னெறிகளை அறிய முடிகிறது - (பின்பற்றவும் செய்யலாம்). திருடர்களின் கொடுமை கிண்டல் செய்து கண்டிக்கப்படுகிறது. இதனால் திருட்டு கூடாது என உணர முடிகிறது. கம்பருக்குச் சமயக் காழ்ப்பு இல்லை என்று கூறியிருப்பதன் வாயிலாக, சைவ - வைணவ வேறுபாட்டுக் காழ்ப்பு கூடாது என அறிய முடிகிறது. பெண்களின் மார்பகத்தைப் பெரிதாகக் காட்டிப் பொருள் ஈட்டும் இழிதகைமை கண்டிக்கப்பட்டுள்ளது. சீதையின் பண்பு விளக்கம், அனுமனின் பண்பு விளக்கம் ஆகிய தலைப்பு களின் வாயிலாக, மக்கள் பின்பற்ற வேண்டிய உயர்ந்த நெறிமுறைகள் உணர்த்தப்பட்டுள்ளன. 'வேற்றுப் பொருள் வைப்பு அணி' என்னும் பகுதியின் வாயிலாக, அறநெறியைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்னும் கருத்து வலியுறுத்தப் பட்டுள்ளது. இப்படியே சொல்லிக்கொண்டு போனால்

இதற்கு அளவேயில்லை. இருமுறை - மும்முறை படிக்கச் செய்யும் என் நூல் முழுதுமே பயனுள்ளதுதான்.

மட்டமானவை:

என் கருத்துகள் வெறுக்கத்தக்க அளவில் மட்டமானவையாம். என் நூல்களின் எந்த மதிப்புரையிலும் எவரும் இவ்வாறு எழுதவில்லை. இதுமட்டுமன்று; என் எந்த நூல் மதிப்புரையிலும் எவரும் ஒரு குற்றங்கூடக் கூறவில்லை - அனைவரும் பாராட்டையே பரிசாகத் தந்துள்ளனர். அந்த மூளைகள் எத்தகையனவோ - இந்த மூளை எத்தகையதோ?

என் கருத்துச் சிறப்பு பற்றிச் சிலர் பாராட்டியிருப்பது முன்னரும் சுருக்கமாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போது இங்கே, “உலகு உய்ய!” என்னும் என் நூலுக்குத் தமிழ் அறிஞர் சிவ. கண்ணப்பா என்பவர் வழங்கியுள்ள மதிப்புரையிலிருந்து ஒரு பகுதி வருமாறு:-

“செந்தமிழ்க் குரிசில் டாக்டர் சுந்தர சண்முகனார் ஒரு பிறவி எழுத்தாவார். உலகம் னியக்கும் உயர்ந்த கருத்துகளை வாரி வழங்கும் ஆற்றல் மிக்கவர். அவருடைய கருத்துக்கள் தமிழ் வடிவம் பெற்றிருந்தாலும், உலக அறிஞர்கள் ஒப்புக்கொள்ளும் சிறப்பு மிக்கவை. ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆனாலும் அழிக்க முடியாத கருத்துக் கருவூலங்களைத் தேடித் கொடுத்தவர் அவர்.

உடனிருந்தே இடையூறு செய்து கொண்டிருக்கும் (மூளைக் கட்டி) நோய்ப் பகைவனிடம் நாள்தோறும் போராடிப் புறங்கண்டு இத்துணைச் சிறப்பான நூலை எழுதியிருக்கிறாரே என்று ஆச்சரியப்படத் தோன்றுகிறது.

‘உலகு உய்ய’ என்ற இந்நூலை டாக்டர் சுந்தர சண்முகனார் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து (சமாதானத்

திற்கு உரிய) நோபல் பரிசு பெற வேண்டும் என்று நான் இறைவனை இறைஞ்சுகிறேன். அந்தத் தகுதி இந்த நூலுக்கு உண்டு — இவண் சிவ. கண்ணப்பா - 2—3—1988. என்பது அந்தப் பகுதி. மற்றும், மாதிரிக்காக, தினமணியில் எனது ‘தமிழ் அகராதிக்கலை’ என்னும் நூலுக்கு உயர்திரு என்.டி. சுகி சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எழுதியுள்ள மதிப்புரையை, ஓர் எழுத்துக்கூட விடாமல் அதில் உள்ளவாறு அப்படியே கீழே தருகிறேன்:-

சுந்தர சண்முகனார் நூல்களின் மதிப்புரைகள்

“தமிழ் அகராதிக்கலை”

‘தினமணி’ மதிப்புரை (21—4—1972).

(ஆசிரியர்: புலவர் சுந்தர சண்முகனார், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம் லிமிடெட், சென்னை-1. விலை பத்து ரூபாய்) - (இரண்டாம் பதிப்பு).

தமிழில் வெளிவந்துள்ள அகராதிகள் தமிழ் - தமிழ் அகராதி, தமிழ் - ஆங்கிலம், தமிழ் - ருஷ்ய, தமிழ் - மலாய், தமிழ் - இந்தி, தமிழ் - சிங்களம், தமிழ் - சமஸ்கிருதம், தமிழ் - இலத்தீன், தமிழ் - பிரஞ்சு என்பதாக எத்தனை மொழித் தொடர்புடைய அகராதிகள் தமிழுக்குள் வந்துள்ளன என்பதை இந்நூலில் படிக்கும்போது, தமிழின் பெருமை நமக்கு இன்னொரு படி உயர்வாகத் தெரிகிறது.

இந்த நூல், அகராதிகள் பற்றிய கலைக்களஞ்சியம்; தனி மனிதரின் உழைப்புக் களஞ்சியம். இந்நூல் தமிழ்ப் புலவருக்கும் தமிழ்ப் புரவலருக்கும் - பண்டிதருக்கும் பாமரருக்கும் பயன்படும் வகையில், எளிமையாகவும்

இனிழையாகவும் ஆங்காங்கு நகைச்சுவை மிளிர்வும் எழுதிய நூல் நடைக்கு ஆசிரியரைத் தனிப்படப் பாராட்ட வேண்டும்.

அகராதியின் அமைப்பு, அதன் பயன், அதனால் பயன் அடையும் இலக்கியம் - இலக்கணம் - மக்கள் சமுதாயப் பழக்க வழக்கங்கள் - ஆராய்ச்சித் திறமையோடு எழுதப் பட்ட நூல் இது. சுவையுடன் எழுதியிருப்பதால் என்றுமே வீட்டிலே வைத்துப் பாதுகாக்க வேண்டிய நூல். பொழுது போக்காகவும் ஆழ்ந்தும் படிக்கும்போது தனிச் சுவை கொப்புளிக்கிறது. ஆழ உழுவாரும் அகல உழுவாரும் ஒவ்வொரு படி விலைக்கு வாங்கிப் பயன் பெறலாம்.

நிகண்டு கற்றவர்கள் சொல்லின் பொருளுக்குத் தடுமாற வேண்டியதில்லை. கிங்காங் - தாராசிங் போன்ற வல்லவர்களாக உலவலாம் என்று ஆசிரியரே கூறுகிறார். இந்த நூலின் உள்ளுறையைக் கற்ற பிறகு நமது உடலே விம்மிப் புடைக்கிறது; உள்ளம் நெகிழ்கிறது; ஆத்மா தமிழ் மூச்சு விடுகிறது. எத்தனை எத்தனை நிகண்டுகள் - எத்தனை எத்தனைத் துறைக்குரிய நிகண்டுகள்; எப்பாடு பட்டுத் தொகுத்துத் தந்துள்ள செம்மொழியின் காவலர்களாய் நாம் பிறந்தோம் என்னும் எண்ணம் மேலோங்குகிறது. பதினேழாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கம் - தமிழில் நூற்றுக் கணக்கான அகராதிகள் தமிழ்ச் சொற்களின் கதையைச் சொல்லுகின்றன. தமிழைச் செல்வந்தர்களின் மொழி என்றும், தமிழ் நிகண்டுகள் அகராதிகள் இவற்றைப்பார்த்து இதனைப் பணக்கார மொழி என்றும் கூறலாம். தமிழ் மொழி நிகண்டுகள் - அகராதிகள் அத்துணைச் செல்வங்களின் கருவூலங்கள்.

தமிழ்ப்புலவர்கள், எழுத்தாளர்கள், பி. எச். டி. ஆராய்ச்சியாளர்கள், மருத்துவப் பகுதியாளர் ஆகிய

எல்லாச் சொல் வணிகர்களும், இந்த நூலாசிரியரின் புத்தம் புது உழைப்புத் திறனுக்குக் கடப்பாடுடையவர்கள்.

தமிழ்மீது ஆராய்ச்சி செய்த புலவர் பெருமக்களுக்குள் சொற்களஞ்சியமான அகராதி தொகுப்புப் பற்றி ஆழ்ந்து எழுதிய இந்நூலாசிரியர் தனித்தன்மை பெற்று நிற்கிறார். சிறப்பான தமிழ் நூல்களைக் கவனத்துடன் வெளியிடும் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தையும் பாராட்ட வேண்டும். அபூர்வமான தமிழ் நூல்களுள் இதுவும் ஒன்றல்லவோ!

என்.டி. சுகி சுப்பிரமணியன்.

மற்றும், 'தமிழ் அகராதிக்கலை' நூல் பற்றிச் சுதேச மித்திரன் நாளேட்டில் (ஜூலை 18, 19—1966) வந்த மதிப்புரையிலிருந்து ஒரு சிறு பகுதி வருமாறு:—

“ஆராய்ச்சி அடிப்படையில் படைக்கப்பட்டுள்ள இவ்வரிய நூல் புத்தம் புதிய தொரு நல் முயற்சியாகும். தமிழகம் இவ்வரிய ஆராய்ச்சி நூலை வரவேற்றுத் தக்க முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் என்று நம்புவோமாக.

அடுத்து, தமிழ் அகராதிக் கலைநூல் பற்றி Indian Express (5-2-'72) என்னும் ஆங்கில நாளேட்டில் வந்துள்ள மதிப்புரையிலிருந்து ஒரு பகுதி:—

“This book is the first of its kind, which traces the history of Lexicography in Tamil, beginning from Toikappiam to the most modern dictionaries of different kinds. This is a complete survey of the various dictionaries ranging from the old Nikandus to the latest glossaries of technical and administrative terms, dictionaries of Proverbs and those giving foreign equivalents to Tamil words

The author has taken great pains to collect valuable materials for this work and has done a very useful and monumental job of it. He is to be congratulated on his Pioneering effort”.

தமிழ் இலத்தீன் பாலம்:

மேலும் எனது, தமிழ் இலத்தீன் பாலம் (Bridge Between Tamil and Latin என்னும் நூலுக்கு The Hindu என்னும் ஆங்கில நாளேட்டில் வந்துள்ள 113 வரிகள் கொண்ட மதிப்புரையிலிருந்து ஒரு சிறு பகுதி வருமாறு:— (22—10—1970)

“... The etymology of the Tamil terms used for the expression of the numbers 9, 90, 900, etc. has long been a matter of contravercy among Tamil Scholars. But Sundara Shanmuganar has found a Parallelism in Latin which he discusses in a Scholarly way to explain his theory which is quite convincing.....”

கெடிலக்கரை நாகரிகம்:

51 படங்களுடன் 650 பக்கம் கொண்ட எனது ‘கெடிலக் கரை நாகரிகம்’ என்னும் புகழ்மிக்க ஆய்வு நூலுக்கு The Hindu நாளிதழில் உயர்ந்த மதிப்புரை வந்துள்ளது. விரிப்பின் பெருகும். சிறு பகுதி வருக:—

“The Hindu, Tuesday, July 27, 1976 - Tamil - Gedilakkarai Nakarikam: by Sundara Shanmuganar.

“Like Mohanjo Daro, Indus Valley and other Similar civilisations, the author has made an ambitious attempt about the culture of Gadilam. The author’s devoted Study of all the facts mentioned above is commendable.”

இவ்வாறாக என் மற்றைய நூல்கள், எதன் கையிலோ அகப்பட்ட பூமாலை போல் ஆகாமல், அன்புடன் அணிந்து அழகு செய்வோரின் கைகளில் அகப்பட்ட பூமாலைகளாகத் திகழ்வது எனது நற்பேறே.

சிறப்புக் கருத்தமைப்பு:

‘சுந்தரகாண்டச் சுரங்கம்’ என்னும் எனது இந்த நூலிலும் புதிய நல்ல சொந்தக் கருத்துகளையும் புதிய அணுகு முறை விளக்கங்களையும் காணலாம். அவற்றுள் சில வற்றைப் பக்கம் வாரியாகக் கீழே தருகிறேன்:—

9,10,11- இயற்கைக் கற்பனை-செயற்கைக் கற்பனை விளக்கம். 16-மந்திரமலை-அனுமன் ஆற்றல். 18-வெண்மை நீங்கிய புகழ்-24 பளிங்குத்தரை - துரியோதனன். 26-37-புராணக்கதைக் குறிப்புக்கு விளக்கம் தருதல். 26-மூவகை வள்ளல்கள். 29-கருவைத்தல்-சிறுபாணாற்றுப் படை. 32-பொற்கணன், 37-அத்வைதம்-சைவ சித்தாந்தம், 38,39, 40 தேசமும் நூலும் சொல்லும் திமிங்கிலகிலம்-திவாகர நிகண்டு. 40-வீணை-யாழ், 41,42-ஞாயிறு தோற்றம், மறைவு: கீழ்க்கடல்-மேல் கடல், உதயகிரி அத்தகிரி 43-தமிழிசை நூல்கள். 44-பட்டி மண்டபம்-பல நூல் மேற்கோள்கள். 44-மனவேகம். 44,45-அரண்கள். 45-பறை கின்றாள்-பறயுக-மலையாள வழக்கு. 47-கன்னல் நாழிகை. 47-குகனுக்குச் சீதை கொழுந்தி. 48,49,50-இராவணன் ஆரியனா? 50-கம்பரின் வடமொழியாக்கம். 51-வெள்ளம். 51,52- உயிர்ப்பொறை. 52-சித்தர். 52,53-உறையிடல் என் பதன் அரிய விளக்கம். 54-மாதம்-திங்கள், 55-ஞாயிறு கோளின் வேந்தன்-விளக்கம், 56,57-திங்கள் உடுவின் கோமான்-விளக்கம், 58,59 ஆம்பல் பகைவன்-விளக்கம். 59,60-தாலி வாங்குதல், 61,62,63-கொள்ளும் முன்பே கொடுத்தல்-விளக்கம். 65-குழந்தை வெண்மதி. 66. இராப்

பகல் இல்லாள். 67, 68, 69-சித்திரத் தாமரை-ஜான் கீட்சு (John keats) ஆங்கிலப் பாடல், 71-குறைந்தநாளோய். 72-32 பற்கள் - 32 அறம்-விளக்கம்-37 - உயிர் விற்றல்-குறள். 73, 74, 75 - ஒரே நேரத்தில் ஞாயிறும் திங்களும்-விளக்கம், 75, 76 - வீவாய் நீயிவண். 77 - பிறவிப் பெருங்கடல் - குறளுக்குப் புதிய உரை விளக்கம். 78, 79 - கடலில் குளித்த பின் நல்ல நீரில் குளித்தல் - பட்டினப்பாலை விளக்கம். 79 - மயில் நடனம் - மணிமேகலை. 80 - Back Water. 81 - கூண்டோடு கைலாசம். 82 - பருவத்தேவர். 83 - மக்கள் நெருக்கம். 84 - கியூவரிசை - 86, 87 - இருவினை துடைத்தவர் அறிவு - விளக்கம் - 86, 87, 88 - வருமுலை விலை - விளக்கம். 89 - செறிந்தன மயிர்ப்புறம். 92, 93 - பசு, பார்ப்பனர் - ஆவும் பார்ப்பன மக்களும் - புறநானூறு. 93 - வீரத்தின் பன்மை - புறநானூறு விளக்கம். 94, வீரம் அழகிற்றே - இந்திரசித்து - பரதன். 95. உழுந்து புரளுதல். 98, 99 - குறிப்பால் உணர்தல். 101, 102 - சீதை கற்பால் மற்றவர் உயர்தல். 102, 103 - கணையாழி உருகலும் அணைதலும். 105 - திருக்குறள் ஆட்சி, 106-110 - மானம் ஆய்வு, 112-கம்பர் கண்ட சிவமும் முருகும். 114-சைவ வைணவக் காழ்ப்பு இன்மை. 117, சிவனுக்கு முதல் மகன் முருகனா விநாயகனா? 120 - ஈசற்காயினும் - 'உம்'மின் பொருள். 121-சேவடிக் கொழுந்து. 123-உன்மத்தன். 108 - தொல்லையோன் - திருவாசகம், 129-முத்தலை எஃகினாற்கும் - 'உம்' பொருள் விளக்கம். 129, 130-சமயப் பொதுமை. 144, 145-சீதையின் தூய்மைக்குச் சான்று விளக்கம். 151 - முரண்தொடை. 157, 158, 159-இந்தப் இப்பிறவி - வந்து - கரம் பற்றுதல் - திருச்செவி - சாற்றுவாய் - நயமான விளக்கம். 178, 179, 180-யாண்டையது கான் - சீதை - சிலம்பில் கண்ணகி - விளக்கம். 195, 196-நிமித்தம் - கனா - சிலப்பதிகாரம். 205, 206, 207-அழகைச் சுவை - தொல் காப்பிய விளக்கம். 208, 209 - உயிர் உடல் - கணவன்

மனைவி - நண்பர். 211-கண்ணீர்ச் சிரிப்பு - அழுகைச் சிரிப்பு. 212, 213 - கறுப்புண்ட மனத்தன் = தொல்காப்பிய விளக்கம். 213 இரத்தக் கண்ணீர். 215 - விறல் - சத்துவம். 216, 217 - உவமைக் கலை - விளக்கம். 227, 228-கம்பரின் வழுவும் வழுவமைதியும். 232-வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி - தண்டியலங்கார விளக்கம். 238-தற்குறிப்பேற்ற அணி - தண்டியலங்கார விளக்கம், 241 242 - மடக்கு அணி - தண்டியலங்கார விளக்கம். 247 - ஒப்புவினை புணர்ப்பு (சமாதி) அணி - தண்டியலங்கார விளக்கம் - இன்ன பிற.

இவ்வாறு குறைந்தது நூறு இடங்களிலாவது என் சொந்தத் தலையீடு இருக்கும். இவ்வளவு விளக்கங்களுள் ஒன்று கூட, மதிப்புரையாளரின் இரங்கத் தக்க (பரிதாபமான) மூளையில் ஏறவில்லையே என்பது மிகவும் வியப்பிற்கும் வேதனைக்கும் உரியது.

பன்னாடை வேண்டியதை விட்டுவிட்டு வேண்டாததை வைத்துக் கொள்ளுமாம். என் நூலில் வேண்டாதது ஒன்று மில்லை. யான் ஐம்பது ஆண்டு காலமாக ஈட்டி வைத்துள்ள புகழ் இந்த மட்டமான மதிப்புரையால் கொலை செய்யப் பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியம் - மெய்ப்பாட்டியலில் உள்ள,

“உறுப்பறை குடிகோள் அலை கொலை என்ற

வெறுப்பின் வந்த வெகுளி நான்கே” (10)

என்னும் நூற்பாவில் உள்ள ‘கொலை’ என்பதற்குப் பேராசிரியர் என்னும் பழைய உரையாசிரியர்,

“கொலை யென்பது, அறிவும் புகழும் முதலாயின வற்றைக் கொன்றுரைத்தல்” -

எனப் பொருள் வரைந்துள்ளார். புகழ்க் கொலையாளரால் எனது புகழும் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மூளைக் கட்டிப் பிணியாளனாகிய யான், மயக்கத்திற்கும் தலை

வலிக்கும் மாத்திரை போட்டுக் கொண்டு அயராது தமிழ்ப் பணி செய்வது இந்தப் பெயர் எடுப்பதற்குத் தானா? ஐயகோ! தெய்வமே! என்ன செய்வேன்!

இந்த மனப்புண்ணுக்கு மருந்தாக, என் நூல்களால் ஈர்க்கப்பட்டு என்மேல் அன்பு மழை பொழிந்துள்ள அறிஞர் களைப் பற்றி நன்றியுடன் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதனால் என் நூல்களின் தகுதியும் உணரப்படலாம்.

நீதிபதிகளின் அட்புமழை:

1. மாண்புமிகு நீதிபதி மகராசன் புதுவையில் தலைமை நீதிபதியாயிருந்தார். அப்போது அவருக்கு என் நூல்கள் சிலவற்றைத் தந்துள்ளேன். பின்னர் அவர் சென்னை நீதிமன்றத்திற்கு மாற்றப்பட்டார்.

1973-பிப்ரவரியில், சென்னை இராஜாஜி மண்டபத்தில் எனது நூல் ஒன்றுக்குத் தமிழக அரசின் பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டு மேடையிலிருந்து கீழே இறங்கினேன். கீழே முதல் வரிசையின் முனையில் அமர்ந்திருந்த நீதிபதி மகராசன், 'சுந்தர சண்முகனார்' என விளித்து என் கையைப் பிடித்துக்கொண்டார். மூளைக்கட்டிப் பிணியாள னாகிய யான் இரவில் விளக்கு வெளிச்சத்தில் கண்திறந்து பார்த்தால் மயக்கம் வந்துவிடும்; அதனால், கரிய 'பிளாஸ்டிக்' கண்ணாடி அணிந்திருந்தேன். இந்த நிலையில் யாரோ இருக்கிறார் என்பது தெரியுமே தவிர, இன்னார் எனப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. ஐயா மகராசன் என் கையைப் பிடித்துக்கொண்டதும், பிளாஸ்டிக் கண்ணாடியைக் கழற்றிவிட்டுப் பார்த்து வணங்கி அவர் காலடியில் அமர்ந்தவாறு சிறிது நேரம் மெதுவாகப் பேசியிருந்து விட்டுச் சென்றேன்.

1973 சூன் திங்களில், திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் மடத்தில், சிவத்திரு ஞானியார் அடிகளாரின் நூற்றாண்டு விழா ஒரு வாரம் நடைபெற்றது. விழாவில் ஒரு நாள் நீதிபதி மகராசன் தலைமை தாங்கினார். அவர் தலைமை உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது கூட்டத்தின் நடுவே இருந்த என்னைப் பார்த்து விட்டார். உடனே பக்கத்தில் இருந்த ஒருவரைப் பார்த்து, 'அதோ சுந்தர சண்முகனார் அமர்ந்திருக்கிறாரே - அவரை இங்கே அழைத்து வா' என்றார், நான் எழுந்து அவர் பக்கம் அடைந்ததும், 'என் பக்கத்திலேயே இருக்கவேண்டும்' என்று கூறி என்னைப் பக்கத்திலேயே அமரவைத்துக் கொண்டார். இது தலைமை யுரையின் நடுவிலேயே நடந்தது. மகராசன் ஐயா அவர்களின் அன்பு மழையில் நனைந்து போனேன் நான். இது, என் நூல்களால் எனக்குக் கிடைத்த சிறப்பு.

2. புதுச்சேரியில் சமரச சன்மார்க்க சங்கத்தார் கேட்டுக்கொண்டதால், சனிக்கிழமை தோறும், கற்பனைக் களஞ்சியம் சிவப்பிரகாசர் அருளிய 'பிரபுலிங்கலீலை' என்னும் நூல்பற்றி இப்போது தொடர் சொற்பொழிவு செய்து கொண்டுள்ளேன். இந்தத் தொடரின் தொடக்க நாளன்று, புதுவையில் தலைமை நீதிபதியா யிருந்த மாண்பு மிகு எஸ். இராமலிங்கம் என்பவரும் வந்திருந்தார். எனது சொற்பொழிவு முடிந்ததும், அவர் எழுந்து, 'இவ்வளவு அரிய கருத்துகளும் வீணாய்ப் போகின்றன. சொற்பொழிவை நாடாப்பதிவு (டேப்ரிகார்டு) செய்யவேண்டும்' என்று கூறிச் சிறிது நேரம் பாராட்டிப் பேசினார். அடுத்த சனிக்கிழமை அவரே நாடாப் பதிவுக்கருவி (டேப்ரிகார்டர்) கொண்டு வந்து எனது சொற்பொழிவைப் பதிவு செய்தார். இது தொடரலாயிற்று. நீதிபதி இராமலிங்கம் ஐயா அவர்களும் என்னை அன்பு மழையில் நனையச் செய்து வருகிறார்கள்.

3. மாண்புமிகு நீதிபதி தாவீது அன்னுசாமி (David Annusamy) என்பார் புதுவையில் தலைமை நீதிபதியாயிருந்து, பின்னர்-இப்போது சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் நீதிபதியாயிருக்கிறார். அவருக்கும் என் நூல்கள் சிலவற்றைத் தந்துள்ளேன். புதுவையில் கம்பன் கழகத்தின் வெள்ளிவிழா 10-5-1990 ஆம் நாள்முதல் நான்கு நாட்கள் நடைபெற்றது. நான்காம் நாள்மாலை நீதிபதி தாவீது அன்னுசாமி என்னைப் பார்த்து, “இன்றைக்கு உங்கள் ‘தமிழர் கண்ட கல்வி’ என்னும் நூலைத்தான் படித்துக் கொண்டிருந்தேன்”— என்று கூறிப் பாராட்டினார். பக்கத்தில் வேறு நீதிபதிகள் மூவரும் மற்றவர் சிலரும் இருந்தனர். இவ்வாறாக, நீதிபதி அன்னுசாமி ஐயா அவர்களின் அன்பு மழையும் என்னை நனைத்துக் குளிரச் செய்தது.

அடுத்து, தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள்-தமிழ்ப் பேரறிஞர்கள் என்மேல் சொரிந்த அன்பு மழையினையும் சுருங்கத் தொகுத்துக் கூறுவேன்:—

1970-காரைக்குடி-கம்பன் விழாவின்போது, நெல்லைப் பேராசிரியர் உயர் திரு. கு. அருணாசலக் கவுண்டர் கூறியது: “எனது முப்பதாண்டு தமிழ்த்துறை வாழ்க்கையில், சுந்தர சண்முகனாரின் ‘தமிழ் அகராதிக்கலை’ போன்ற தமிழ்மொழி பற்றிய சிறந்த ஆராய்ச்சி நூலையான் படித்த தில்லை”.

1974 - காரைக்குடி - கம்பன் விழா - காரைக்குடிப் பேராசிரியர் உயர் திரு. அமிர்தலிங்கனார், புதுச்சேரித் தமிழ் அறிஞர் உயர்திரு. அ. அருணகிரியிடம் கூறியதாக அருணகிரி சு. ச. வினிடம் (சு. ச. சுந்தரசண்முகம்) கூறியது; “உங்கள் நூல் ஒன்றைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு, ‘எப்படி ஐயா இந்த மனுஷன் சு. ச. இவ்வளவு நுட்பமாய் ஆய்ந்து எழுதுகிறார் என்று அமிர்தலிங்கனார்

வியந்துபாராட்டினார்'' என்பது. பின்னர், அமிர்தலிங்கனார், சு. ச. விற்கே பாராட்டும் வாழ்த்தும் தெரிவித்து மடல் எழுதினார்.

1968-சென்னை இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு - பலர்முன் டாக்டர் மொ. அ. துரைஅரங்கசாமி கூறியது: "சுந்தர சண்முகனார் எங்கோ ஒரு மூலையில் (புதுச்சேரியில்) இருக்குமிடம் தெரியாமல் இருந்து கொண்டு பெரிய தமிழ்ப் பணி செய்து கொண்டுள்ளார்.

1971-காரைக்குடி கம்பன் விழாவின்போது அறிஞர் சா. கணேசன் கூறியது: சுந்தர சண்முகனார் தான் புதுச்சேரியில் இருந்துகொண்டு சரியான தமிழ்ப் பணி செய்கிறார்.

1973-பிப்ரவரி-சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் 'மொழி ஒப்பியல்' (Comparative Philology) என்னும் தலைப்பில் திடீரென இரண்டுமணி நேரம் சு. ச. (சுந்தர சண்முகம்) பேசியதும், முடிவுரையில், டாக்டர் மொ. சுந்தரம் கூறியது: வர இருக்கும் புதுவைப் (அரவிந்தர்) பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் யார் என்பதை இப்போதே தெரிந்து கொண்டோம்.

1973-திருப்பாதிரிப்புலியூரில் நடைபெற்ற ஞானியாரடி களாரின் நூற்றாண்டுச் சொற்பொழிவினிடையே டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கம் மொழிந்தது: புதுச்சேரி என்றதும் எங்களுக்கெல்லாம் சுந்தர சண்முகனாரின் நினைவுதான் முதலில் வரும்.

1982-தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் - துணை வேந்தர் டாக்டர் வி. ஐ. சு. அவர்கள் சு. ச. விடம் சு. ச. வைப்பற்றி நேரில் சொன்னது: புதுச்சேரி புதுச்சேரி-நல்ல Brain - நல்ல Brain. ஆனால் பணிவு குறைவு.

1982-தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் - டாக்டர் ஓளவை து. நடராசன் பலர் நடுவில் கூறியது: 'புதுச்சேரிக்குச் சென்றால் பார்க்க வேண்டிய இடங்கள் மூன்று. (1) அரவிந்தர் ஆசிரமம் (2) பிரஞ்சக் கலைக்கழகம் (3) சு. ச. வின் இல்லம்.

1983-தமிழகப் புலவர் குழுவின் வெள்ளிவிழா சேலம் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்றபோது, சு. ச. விற்குத் 'தமிழ்ச் சான்றோர்' என்னும் பட்டம் கொடுக்கப்பட்ட காலை, சு. ச. வைப்பற்றி அவையோர்க்கு அறிமுகப்படுத்த டாக்டர் ந. சஞ்சீவி கூறியது: சு. ச. ஒரு குட்டி மாநில மாகிய புதுச்சேரியில் இருந்து கொண்டு ஒரு பல்கலைக் கழகம் செய்யவேண்டிய தமிழ்ப் பணிகளைச் செய்து கொண்டுள்ளார்.

சில ஆண்டுகட்கு முன் புதுச்சேரிப் பெண்கள் கல்லூரிக் கட்டடத்தில் நடைபெற்ற ஒரு விழாவில் டாக்டர் முத்து சண்முகம் பிள்ளை கூறியது; 'இங்கே சு. ச. ஓர் ஆராய்ச்சி யாளர் தான் உள்ளார்'.

அதே கட்டடத்தில் பின்னர் நடந்த ஒரு விழாவில், உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் முன்னாள் இயக்குநர் டாக்டர் பெருமாள் வந்தபோது, இவர்தான் சு. ச. என்று அறிமுகப்படுத்தியதும் அவர் சு. ச. வைக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டார். கூட்டம் முடிந்ததும் மாடிப்படியில் இறங்கிச் சென்றபோது, சு. ச. தமிழுக்கு எவ்வளவோ தொண்டு செய்துவிட்டு நடக்க முடியாமல் நடக்கிறார் என்று டாக்டர் பெருமாள் கூறினார். (சு. ச. மூளைக் கட்டிப் பிணியாளி).

1973-இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்ற மாநாடு புதுச்சேரியில் நடத்த ஏற்பாடு செய்து உதவுமாறு டாக்டர் ச. அகத்தியலிங்கம் சு. ச. வினிடமே வந்தார்.

சு. ச. வே உரிய இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று பொருள் உதவிக்கு ஏற்பாடு செய்தார். விழாவின்போது மூளைக் கட்டிப் பிணியால் சு. ச. சாவுப்படுக்கையில் கிடந்தபோது முன்வந்த யாரும் வந்து பார்க்கவில்லை. பச்சையப்பன் கல்லூரி டாக்டர் இராமச்சந்திரன் போன்றோர் வந்து பார்த்தார்கள்.

1990-சு. ச. எழுதிய - பெரிய அளவில் (டெம்மிசைசு) 824 பக்கங்கள் கொண்ட 'தமிழ் நூல் தொகுப்புக் கலைக் களஞ்சியம்' என்னும் நூலின் பதிப்பாசிரியர் டாக்டர் ச. மெய்யப்பன் பதிப்புரையில் எழுதியிருப்பதிலிருந்து ஒரு பகுதி வருக:

“இந்நூலாசிரியர் திரு. சுந்தர சண்முகனார் புதுவைக்குப் புகழ் சேர்க்கும் பெரும்புலவர். ஆராய்ச்சிப் பேரறிஞர். பன்னூல் ஆசிரியர். ஆய்வு நூல்கள் பல எழுதிப் பேரும் புகழும் பெற்றவர். தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத் தொகுப்பியல் கலைத்துறைப் பேராசிரியராகத் திகழ்ந்த பெருமையர். அகராதிக்கலை, கெடிலக்கரை நாகரிகம், தமிழ் இலத்தின் பாலம், தமிழ்நூல் தொகுப்புக்களஞ்சியம் போன்ற பெரு நூல்கள் படைத்த பெரும் புலவர். அறிவுத்திறனும் சிந்தனைத் திறனும் எழுத்துத் திறனும் வாய்ந்த இவர் நூல்கள் தமிழுக்கு அணிகலன்கள் அல்ல - படைக்கலன்கள்! ஆராய்ச்சியாளர்க்கு அமையவேண்டிய அனைத்துப் பண்புகளும் அமையப்பெற்ற திரு. சுந்தர சண்முகனார் நம் காலத்தில் வாழ்வது நமக்குப் பெருமை. அறிவு நலம்சான்ற பெருநூல்களைப் படைப்பது இவருக்குக் கைவந்த கலை...” இப்படி இன்னும் எவ்வளவோ உண்டு.

1983-சேலம் தமிழ்ச் சங்கத்தில், திருச்சிப் பேராசிரியர் உயர்திரு ரம்போலா மாஸ்கரனேசு சு. ச. வினிடம் கூறியது:

“ உங்களுக்குப் புதுச்சேரிக்கு வெளியே நிரம்ப ரசிகர்கள் உள்ளனர்”.

25—5—1990-தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் - மாமன்னன் இராசராசன் பரிசளிப்பு விழா அரங்கில், சென்னை இராணி மேரி கல்லூரிப் பேராசிரியை திருமதி கனகசுந்தரம் சு. ச. வினிடம் கூறியது: “உங்கள் தமிழ் அகராதிக் கலை போன்ற தமிழ்மொழி பற்றிய அரிய ஆராய்ச்சி நூலை இனி எழுத முடியாது”.

26—5—1990-தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தின் நூல் வெளியீட்டு விழாவின்போது, தகைமிகு துணை வேந்தர் சி. பாலசுப்பிரமணியம் வரவேற்புரை ஆற்றிய போது சு. ச. பற்றிக் கூறியது: “புதுச்சேரியில் சு. ச. பல ஆராய்ச்சி நூல்கள் எழுதித் தமிழ் வளர்க்கிறார்”.

கம்பராமாயணச் சொற்பொழிவுகள்:

கம்பராமாயணம் தொடர்பாக யான் எழுதிய சுந்தர காண்டச் சுரங்கம் என்னும் நூலைப் பலர் பாராட்டினர்—சிலர் இருமுறை படித்தனர் என்று முன்னர்க் கூறப் பட்டுள்ளது. என் கம்பராமாயணச் சொற்பொழிவுகளால் யான் பெற்ற சிறப்புகளையும் இவண் அறிவிக்கிறேன்:

கம்ப ராமாயணம் பண்டிதர்களின் கைகளிலேயே இருந்தது - இப்பொழுதுதான் அது பாமராக்கும் எட்டத் தொடங்கியுள்ளது என்று கூறிச் சிலர் பண்டிதர்கட்கு ஒரு வகைச் ‘சான்றிதழ்’ வழங்கி வருகின்றனர்.

ஒரு தோற்றம் ஐம்பது ஆண்டுகளாக, யான் கம்ப ராமாயணம் பாமராக்கும் கிடைக்கும்படிச் செய்து வருகிறேன்- பல ஊர்களில் பண்டித மணி, திரு.வி.க. முதலியோர் தலைமையில் யான் கம்ப ராமாயணச் சொற்

பொழிவுகள் செய்துள்ளேன். விரிவஞ்சி அவற்றுள் மூன்று சொற்பொழிவுகளைப் பற்றி மட்டும் இவண் தெரிவிக்கிறேன்.

(i) 1941-ஆம் ஆண்டு, சங்கராபரணி ஆற்றின் கரையிலுள்ள கொடுக்கூர் என்னும் சிற்றூரில் (கிராமத்தில்) உள்ள திருமால் கோயிலில் 'ஒரு நாள் பழகிய உத்தமன்' (குகன்) என்னும் தலைப்பில் சொற்பொழிவாற்றினேன். சென்னையில் வழக்கறிஞர் தொழில் புரிந்தவரும் பின்னர் மலேசியாவிற்குச் சென்று இந்தியர் நலக் கழகத்தின் தலைவராக யிருந்தவருமான உயர்திரு க. இராமநாதன் செட்டியார், பி.ஏ., பி.எல். அன்று தலைமை தாங்கினார். யான் பேசி முடித்ததும், ஐயங்கர முதியவர் ஒருவர் எழுந்து, 'இந்தப் பிள்ளை பேசியதைப் பற்றி யான் சிறிது சொல்லவேண்டும்' என்று தலைவரிடம் ஒப்புதல் கேட்டார். 'அவர் இளைஞர்; அவர் பேசியதில் குற்றம் குறை இருப்பினும், பெரியவர்களாகிய நாம் மன்னித்துவிட வேண்டும்; தயவு செய்து நீங்கள் ஒன்றும் பேச வேண்டாம்' என்று தலைவர் பெரியவரைக் கேட்டுக்கொண்டார். 'நான் அவரைப் பாராட்டப் போகிறேன்' என்று முதியவர் கூறினார். பின்பு தலைவர் ஒப்புதல் அளித்தார். முதியவர் என்னைப் பாராட்டிப் பேசியவற்றிலிருந்து ஒரு தொடரை மட்டும் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்: "நான் பணக்காரராக இருந்திருப்பின் இந்தப் பிள்ளைக்குக் கனகாபிஷேகம் (தங்கக் கட்டிகளைத் தலை மேலே கொட்டுதல்) செய்திருப்பேன்" - என்பது அந்தத் தொடர்.

தலைவர் இந்த நிகழ்ச்சியை, 1941 டிசம்பரில் சீர்காழியில் நடைபெற்ற சைவ சித்தாந்த மாமன்ற ஆண்டு விழாவிலும் குறிப்பிட்டு என்னைப் பாராட்டினார்.

(2) 1943-ஆம் ஆண்டு கஞ்சனூர் என்னும் சிற்றூரில் 'கம்பர் கண்ட திருமணம்' என்னும் தலைப்பில் யான்

சொற்பொழிவாற்றினேன். பலரும் பாராட்டினர். மறு நாளும் நான் பேசவேண்டும் எனத் தங்கவைத்து விட்டனர். மறுநாள் காலை தெருவின் கடைக்கோடியில் சென்று யான் சிறுநீர் கழித்தேன். யான் எழுந்து நின்றதும் காவலர் (போலீசுகாரர்) ஒருவர் வந்து 'உங்களை ஐயா அழைத்து வரச் சொன்னார்' என்றார். ஐயா என்றால் யார் என்று கேட்டேன். சப்-இன்ஸ்பெக்டர் என்றார். ஏன் என்றேன். தெரியாது, அவரிடம் வந்து பேசிக்கொள்ளுங்கள் என்றார். கிராமத்தில் கடைக்கோடியில் சிறுநீர் கழித்தால்கூடவா போலிசார் பிடித்துக் கொள்வார்கள்? என்று எண்ணிய படியே அவர்பின் சென்றேன்.

காவல் நிலையத்திற்குள் சென்றதும், நிலையத் தலைவர் (சப்-இன்ஸ்பெக்டர்) கும்பிடு போட்டார். நானும் வியப்புடன் கும்பிடு போட்டேன். பின்னர் அவர், 'வாங்க' என்று கையசைத்துச் சொல்லி வெளியில் சென்றார். நானும் அவர் அழைத்தபடி அவர் பின்னாலேயே சென்றேன். அவர் ஒரு வீட்டிற்குள் சென்றார் - நானும் சென்றேன். அங்கே சிறுநீர் விருந்து நடந்தது. அவர் என் சொற்பொழிவைப் பாராட்டினார். அவர் முதல்நாள் மாலை வீட்டு உடையில் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தார் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன். யான் அப்போது மயிலம் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். அந்தக் காவல் நிலையத் தலைவர் பெயர் நாகராசன்.

பின்னர் நாகராசன் திண்டிவனம் காவல் நிலையத்திற்கு மாற்றப்பட்டார். ஒருநாள் அவர் யான் இருந்த மயிலம் வீட்டிற்கு வந்தார். திண்டிவனத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். மாலைச் சிறுநீர்விடக்குப் பின் திரைப்படம் பார்த்தோம். இரவு 11 மணிக்குத் தனிப் பேருந்தில் (பஸ்ஸில்) என்னை மயிலத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார்.

சில ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னர், ஒரு நாள் யான் புதுவைக் கடற்கரையில் நிற்குகொண்டிருந்தேன்- என் பின்னால் யாரோ ஒருவர் என் இரண்டு தோள்களின் மேலும் தம் இரண்டு கைகளையும் வைத்து அசைத்தார். யான் திரும்பிப் பார்த்ததும் திரு. நாகராசன் என்று தெரிந்து கொண்டேன். என்னைப் புதுவைக்கு மாற்றியுள்ளனர் என்று கூறினார். வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று தேநீர் அளித்தார். எனது கம்ப ராமாயணச் சொற்பொழிவினால் எனக்குக் கிடைத்த பரிசு இது.

(3) 1941-1943 காலத்திற்குப் பின் பல ஆண்டுகள் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளை விரிவஞ்சி விட்டுவிட்டு 1988-ஆம் ஆண்டிற்கு வந்து விடுகிறேன். 1988-ஆம் ஆண்டு புதுவையில் நடைபெற்ற ஒரு கூட்டத்தில், சீதை-இராமன் இவர்களின் காதல் காட்சியைப் பற்றிய கம்ப ராமாயணப் பாடல்களைப் புது முறையில் விளக்கியும் மற்றும் சில விளக்கியும் சொற்பொழிவாற்றி முடித்தேன். உடனே புதுவைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் மாண்புமிகு கி. வேங்கட சுப்பிரமணியனார், எனது சொற்பொழிவைக் குறிப்பிட்டு,

“கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாம் சொல்” (643)

என்னும் குறளின்படி சொற்பொழிவு மிகவும் சுவையாய் இருந்தது என்று பாராட்டினார் - ஆடை அணிவித்தார். ‘நீங்கள் எது கேட்டாலும் செய்கிறேன்’ என்று கூறினார். அவரது உயரிய பண்பு பாராட்டிற்கு உரியது.

இவ்வாறு சொற்பொழிவுகளின் வாயிலாகவும் எனது கம்ப ராமாயண விளக்கத்தை யாரும் குறை கூறாது பாராட்டிப் புகழும்படிப் பேர் பெற்றுள்ளேன். சொற்பொழிவுகளையன்றிக் கட்டுரைகளும் எழுதி வருகின்றேன்.

இவ்வளவு புகழ் பெற்ற என்னைச் சுந்தரகாண்டச் சுரங்க நூலின் மதிப்புரையாளர் மிகவும் மட்டப் படுத்தி எழுதலாமா? வேண்டுமானால், இதைத் தவிர்த்திருக்கலாம் -அதைத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்பது போல நாகரிகமாக மறுப்பு அறிவித்திருக்கலாம். மனப்புண் உண்டாகும்படி-மானம் போகும்படி மட்டப்படுத்தாமல், இரண்டு-மூன்று நிறைகளையாவது எடுத்துக் காட்டியிருக்கலாம். மாறாக எழுதியதால், என் மானங் காக்க யான் இவ்வளவு எழுத-வேண்டி வந்தது. எனக்கு மானம் பறிபோன மனப் புண்ணோடு, இப்போது காலமும் முயற்சியும் பணமும் வீணாய்ச் செலவாயின. சட்டி பாணைகள் பல செய்யக் குயவர்க்குப் பல நாட்கள் தேவைப்படும். அவற்றைத் தடியால் அடித்து உடைப்பவருக்கோ ஒரு சில மணித்துளி நேரம் போதும். இதுதான் இப்போது நடந்திருக்கிறது.

ஆராய்ச்சியை நகைச் சுவையுடன் எழுதுபவன் என்னும் பெயர் பெற்றவன் நான். நூலில் ஆங்காங்கே நகைச்சுவை கலந்து (Satire) கிண்டலுடன் நான் எழுதுவேன். இதுபோன்ற அமைப்பு மதிப்புரையாளர்க்குப் பிடிக்காதோ-என்னவோ? மக்களை மகிழ்விப்பதற்காக யான் இவ்வாறு எழுதுவதுண்டு. இது போன்றவற்றைக் குறைபாடாய்க் கருதலாகாது. மாதிரிக்காக, “வந்தெனைக் கரம் பற்றிய வைகல்” என்று தொடங்கும் கம்பர் பாடலுக்கு யான் வரைந்துள்ள நான்கு பக்க விளக்கத்தைப் படித்துப் பார்க்கின் இது புலனாகும்.

“நூல் உரை போதக ஆசிரியர் மூவரும்

முக்குண வசத்தால் முறைமயங் குவரே”

என்பதற்கு ஏற்ப. அப்படியே ஏதாவது குறைபாடு இருப் பினும் இப்படியா மட்டமான மதிப்புரை எழுதுவது?

எனவே, இனியாயினும் இதுபோல் மதிப்புரை எழுதாமல், நாகரிகமாக மதிப்புரை வரையும்படி

மதிப்புரையாளரின் திருவடிகளை வணங்கிக் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ் அறிஞர்கட்குள் ஒற்றுமை வளர்க! தமிழ் வாழ்க! வணக்கம்.

பிற்சேர்க்கை

‘தமிழ் அகராதிக்கலை’ பற்றிய மதிப்புரைகள் மேலும் சில வருமாறு:—

இராஜாஜி:- Your தமிழ் அகராதிக்கலை is a most informative and useful Publication. I congratulate you on this valuable production.

டாக்டர் மு. வ.:- இவ்வாராய்ச்சி நூலில் விரிவாக பற்பல குறிப்புகளை உதவியுள்ளார். ஆசிரியரின் உழைப்பும் ஆராய்ச்சித் திறனும் பாராட்டுக்குரியன.

டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார்:- அரிய செய்திகள் - புதிய செய்திகள் - மிகுந்த உழைப்பு - ஆழ்ந்த புலமை - மிகவும் அரிய முயற்சி. உண்மை-வெறும் புகழ்ச்சியில்லை.

டாக்டர் வி. ஐ. சுப்பிரமணியம்:- தங்கள் நூல் கிடைத்தது. உட்கார்ந்து படித்து முடித்துவிட்டு எழுதுகிறேன். முயன்றுழைத்துப் பல செய்திகளைத் திரட்டித் தந்துள்ளீர்கள். நிகண்டுகளைப் பற்றிய செய்திகளும் ஒழுங்காகத் தரப்பட்டுள்ளன. அறியாத சில அகராதிகளையும் தந்துள்ளீர்கள். இவற்றை நான் பாராட்டுகிறேன்.

ம. பெரியசாமித்தூரன்:- விரிவாக ஆராய்ந்து நூலை எழுதியிருக்கிறீர்கள். தங்களுடைய முயற்சியை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். விரிவான ஆராய்ச்சி நூல் ஒன்று வரும்போதெல்லாம் என் உள்ளம் பூரித்துப் பொங்குகிறது. தங்களை வாழ்த்துகிறேன்.

சுந்தர சண்முகனாரின் உழைப்புகளுள் சில:

	ரூ.கா.
தமிழ் அகராதிக்கலை	— 40-00
தமிழ் இலத்தீன் பாலம்	— 30-00
கெடிலக்கரை நாகரிகம்	— 50-00
அம்பிகாபதி காதல் காப்பியம்	— 20-00
கௌதமப் புத்தர் காப்பியம்	— 30-00
மர இனப் பெயர்த் தொகுதி-1	— 140-00
மர இனப் பெயர்த் தொகுதி-2	— 200-00
உலகு உய்ய!	— 30-00
பாரதி தாசரோடு பல ஆண்டுகள்	— 12-00
கருத்துக் கண் காட்சி	— 20-00
தமிழ்க் காவிரி	— 12-00
கடவுள் வழிபாட்டு வரலாறு	— 15-00
தொல் திராவிட மொழி கண்டு பிடிப்பு	— 20-00
மக்கள் குழு ஒப்பந்தம்	— 15-00
மருந்தாகித் தப்பா மர இனப் பெயர்கள்	— 20-00
சுந்தர காண்டச் சுரங்கம்	— 18-00
அயோத்தியா காண்ட ஆழ்கடல்	— 20-00
தமிழ் நூல் தொகுப்புக் கலைக் களஞ்சியம்	— 100-00
மர இனப் பெயர் வைப்புக் கலை	— 20-00
உலகமும் உயிர்களும் உண்டான வரலாறு	— 15-00